

ISBN: 978-90-832409-0-9

NUR: 727, 773, 922

© 2024

Uitgeverij Zodiak

dierenriemmodel.nl

uitgeverijzodiak.nl

Het gebruik van de mannelijke vorm in dit boek neemt niet weg dat het betrekking heeft op beide seksen.

Inhoud

Het Dierenriemmodel	5
Circulaire en lineaire tijd	6
Vier personen van het ik	13
Het vurige natuurmodel	18
Het aardse cultuurmodel	33
Het verstandelijke ontplooiingsmodel	48
Het vloeibare verbeeldingsmodel	58
Het lineaire leven	69
Ram 0-2: zuigeling	70
Stier 2-8: kind	79
Tweelingen 8-16: puber	89
Kreeft 16-24: adolescent	101
Leeuw 24-30: huwelijk	106
Maagd 30-36: gezin	110
Weegschaal 36-44: oogst	116
Schorpioen 44-52: midlifecrisis	122
Boogschutter 52-62: tweede jeugd	136
Steenbok 62-72: grootfamilie	141
Waterman 72-80: pensionado	147
Vissen 80-84: bejaarde	154
Het circulaire leven	161
Ram, Goddelijke vonk	162
Stier, bouwstenen	163
Tweelingen, zaadcel en eicel	166
Kreeft, ziel en liefde	173
Leeuw, bevruchting	179
Maagd, een groep cellen	183
Weegschaal, innesteling en reïncarnatie	189

Schorpioen, vormen en dood	196
Boogschutter, foetus en geslachten	204
Steenbok, leiden en lijden	218
Waterman, hemel en hel	228
Vissen, ontbinding en verbinding	233
Dierenriemtekens	238
Noten	240

Het Dierenriemmodel

Iedereen kent wel de sterrenbeelden maar slechts weinig mensen weten dat in de volgorde van de twaalf dierenriemtekens een verhaal ligt besloten. Het eerste teken Ram begint dit verhaal met de geboorte en het laatste teken Vissen lost het weer op in de Bron. Tussen de geboorte en het sterven gebeurt een heleboel wat met de tussenliggende tien sterrenbeelden kan worden gedeut. Alles wat bestaat ontwikkelt zich ondanks de enorme verscheidenheid volgens een universeel patroon met twaalf levensfases. Dit heb ik uitgewerkt tot het Dierenriemmodel.

Elk levensverhaal kan met het Dierenriemmodel worden verteld. Een leven van een mens, een boom, een volk, beschaving, bedrijf, maar ook de schijnbaar levenloze objecten zoals een ster of het heelal worden op een bepaalde tijd geboren, gaan groeien, worden volwassen, bereiken een bloeitijd, verspreiden zich en lossen uiteindelijk weer op waarna de cyclus weer opnieuw kan beginnen. Alle entiteiten ontwikkelen zich in de kern volgens het patroon van het Dierenriemmodel.

De twaalf levensfases van het Dierenriemmodel verlopen als volgt. Ram wordt geboren als een goddelijke vonk. De energie van Ram is echter vluchtig. Stier zoekt houvast door iets zijn eerste oervorm te geven. Met de stabiele basis van Stier kan Tweelingen zich openen voor de wereld. Het gaat snel groeien en de eerste aftakkingen ontstaan. Hierdoor dreigt wel een overwoekering. Kreeft stelt hier paal en perk aan. Kreeft geeft vorm aan de ziel waardoor het een bepaalde identiteit krijgt. Met een ziel kan de energie van Ram zich concentreren waardoor Leeuw kan gaan stralen vanuit een middelpunt. Na koning Leeuw is het voor Maagd veilig om zich te richten op de details. Maagd creëert orde. De keerzijde van Maagd is haar kwetsbaarheid

voor invloeden van buiten. Weegschaal harmoniseert binnen en buiten tot een mooi geheel. Om verder te kunnen groeien moet het evenwicht van Weegschaal worden verstoord. Hierdoor raakt Schorpioen in een crisis. Schorpioen transformeert de ziel en vernietigt één zijde. Hierdoor kantelt het evenwicht waardoor alle energie voor Boogschutter vrijkomt om te expanderen. Boogschutter overdondert de wereld als een

wild paard. Het doel komt in zicht. Steenbok gaat het hogere doel echt vorm geven. Dit brengt ook altijd verstarring met zich mee en uiteindelijk de dood. In een hemelse fase verlost Waterman zich revolutionair uit de starre vormen van Steenbok en maakt ideeën voor de toekomst. Vissen wordt zich bewust van alles en lost weer op in het goddelijke geheel. Na Vissen begint de cyclus opnieuw met Ram.

Met het Dierenriemmodel maak ik geen gebruik van horoscopen en planeetstanden. Het is louter een indeling van de tijd in twaalf fases welke ik karakteriseer met de dierenriemtekens. Laten we daarom uitgebreider stil staan bij het karakter van de tijd.

De twaalf sterrenbeelden lopen als een band om de Aarde. Het Dierenriemmodel gebruikt de karakters en de volgorde van de tekens.

Circulaire en lineaire tijd

Het Dierenriemmodel bestaat uit twaalf levensfases die elkaar opvolgen in de voortschrijdende tijd. Dankzij de tijd verandert het leven. De dagen en jaren volgen elkaar op alsof het leven eeuwig duurt maar we weten dat ons leven is begonnen bij de geboorte en zal eindigen

met de dood. De tijd in ons leven bestaat uit twee aspecten: herhalende cyclische patronen en eenmalige en onomkeerbare gebeurtenissen. Deze twee aspecten kunnen we ons voorstellen als een golf en een pijl.

Golfpatronen komen overal in de natuur voor; de getijden, de opkomst en ondergang van de Zon en de Maan, de seizoenen, geluidsgolven, frequenties van licht, de krachten, trillingen van atomen etc. Ook in ons lichaam beweegt alles cyclisch: de hartslag, ademhaling, menstruatie, het slaap-waakritme enz. Zulke golfpatronen lijken eeuwig te duren maar we weten dat aan alles ook een einde komt; iedereen gaat eens dood en zelfs de Zon zal eens doven. In de ritmes van de natuur zien we dus steeds schijnbaar eindeloos herhalende golven maar alles heeft ook net als een pijl een richting met een begin en een einde. Het golf- en pijlpatroon leveren twee modellen op van de tijd: de schijnbaar eeuwigdurende golfbewegingen noem ik de circulaire tijd en de tijd tussen de geboorte en de dood noem ik de lineaire tijd.

In het Westen ervaren we de tijd als lineair; de tijd heeft een begin en een eind. In de lineaire tijd zijn de gebeurtenissen achter elkaar (serieel) verbonden. Gebeurtenis A leidt tot gebeurtenis B. Zo ontstaat er in een opeenvolging van toestanden een keten van oorzaak en gevolg, en dit resulteert in een richting waarin zich iets ontwikkelt. De lineaire tijd is op zich leeg maar er is wel een richting. Het leven op Aarde begon simpel en is nu complex. De oermens (of een baby) begon onwetend en naarmate de tijd verstrijkt worden we steeds intelligenter en bewuster.

Hoewel we met onze vrije wil zelf doelbewuste keuzes maken om van A naar B te gaan, duwt de lineaire tijd ons in een bepaalde richting, bijvoorbeeld de drang tot groei, zelfontplooiing of kennisvergaring. Om dit te bereiken moeten we onze activiteiten als een projectmanager effectief indelen. Niets doen is verspilling van kostbare tijd. Hoewel de lineaire tijd zelf leeg is, ervaren we deze wel als schaars. Onze klokken dicteren het leven. Op tijd komen is de norm. Alles verloopt stap voor stap, en de agenda's en schema's bepalen de

volgorde van de activiteiten. De focus in de lineaire tijd ligt op logica, snelheid, efficiëntie, groei en doelen halen.

Tegenover de gehaaste lineaire tijdsbeleving staat de traditionele circulaire tijdsbeleving. In deze tijd ligt de focus niet op het uitwerken van doelen maar op de beleving van alle steeds wisselende aspecten van het leven. Er is geen hoger doel dan het leven zelf. De tijd hoeft dan ook niet gevuld te worden met activiteiten om een doel te halen; de tijd zelf heeft al inhoud met golfpatronen. Deze bepalen de gebeurtenissen welke parallel plaatshebben. De kwaliteit van de tijd bepaalt de gebeurtenissen; een keuze of gebeurtenis veroorzaakt geen keten van oorzaak en gevolg. De idee van een cyclische tijd was algemeen bij alle natuurreligies. Jager-verzamelaars en boeren ervaren de tijd als cyclisch: eeuwige, continue kosmische processen waarin de natuurritmes het leven bepalen. De overlevingskansen zijn het grootst als de mens meebeweegt met de natuurlijke ritmes.

Tegenwoordig zien we de circulaire tijdsbeleving nog bij agrarische samenlevingen zoals in India en Afrika. Het is bekend dat zij een heel ander idee hebben van de tijd. Zij stellen weliswaar ook doelen, maar werken vanuit de overtuiging dat er verschillende manieren zijn om dat doel te bereiken. Flexibiliteit is de norm. Oplossingen dienen zich vanzelf aan: komt tijd, komt raad. Deadlines en roosters zijn hooguit een richtlijn. Er vinden op hetzelfde moment verschillende activiteiten plaats. Tijd wordt gezien als een rekbaar begrip: onderbrekingen horen erbij. De tijd zelf is niet leeg maar heeft een kwaliteit welke is vastgelegd in culturele en religieuze tijdsvakken en evenementen. De focus ligt op synchroniciteit, continuïteit, flexibiliteit en evenwicht.

Traditionele samenlevingen zijn meer op het verleden gericht (met bv. voorouderverering) en hebben veel respect voor wat hen is nagelaten. Het heden is maar een herbeleven van het verleden, vandaar het belang van traditionele feesten, de cycli van de maan of de verandering van de seizoenen. Daartegenover staat het lineaire model, waarin het heden een opening is naar de toekomst en tegelijk een breuk met het verouderde verleden. Met revolutie, hervorming en moderni-

sering wil men de wereld naar eigen idee beter maken.

In alle oude religies gaat men uit van een circulaire tijd met een eendeloze cyclus van geboorte en dood. In de oud-Egyptische religie zag men de mestkever verticaal uit de grond kruipen als een 'wordingsproces'. Uit de restanten van leven, de mest, ontstond de mestkever. In het Oudegyptisch betekent het woord 'mestkever' letterlijk ook 'wordt' (van het wordingsproces). Men zag overeenkomsten tussen het boven de grond komen van de mestkever, en het groeien van het gewas uit de grond na de jaarlijks (cyclische) overstroming van de Nijl, en met het cyclische opkomen van de zon: de god Ra. De oude zon stierf in het westen, reisde dan volgens de mythen iedere nacht als de god Osiris door de onderwereld om in het oosten opnieuw geboren te worden als een jonge zonnegod.

Ook volgens het hindoeïsme beweegt de natuur in cirkelpatronen. Alles wordt geboren, groeit, bloeit, verouderd, en sterft en dan begint het weer opnieuw: de afwisseling dag en nacht, de seizoenen, het leven van de planten, dieren en mensen, en ook die van planeten, zonnen en heelallen. Via reïncarnatie gaat de cyclus van geboren worden, leven en sterven in principe oneindig door. Verlichting kan bereikt worden na de bewustwording van het karma en de volledige onthechting van de aardse begeertes.

In het heidense Middeleeuwse volksgeloof verliep de reïncarnatie via Moeder Aarde. Volgens dit volksgeloof gaat de ziel na het sterven naar een soort wachtruimte onder de aarde. In het ondergrondse dodenrijk wachten de zielen van de gestorvenen tot ze terug kunnen keren in het lichaam van een van hun kleinkinderen. Tijdens de bevruchting komt de ziel weer uit de aarde tevoorschijn en treedt in het nieuwe lichaam van een kleinkind. Via de bloedlijn was iedereen met elkaar verbonden in een levensboom. Elk wezen had zijn eigen lichaam, maar was tevens een takje aan de stam van al zijn levende en dode bloedverwanten. Men vond dat een mens voornamelijk een instrument was om het leven door te geven. Mensen die geen kinderen kregen, verbreken de cyclus en de band met hun voorouders.

Kinderen krijgen was dus belangrijk om voort te leven. Veel vrouwen ondergingen vruchtbaarheidsriten in natuurheilgdommen, hoewel de kerk hier fel tegen was. Maria als ‘moeder van god’ werd in de kerk als substituut gebruikt voor het geloof in de moedergodin.

Het christendom brak met het geloof in reïncarnatie. Een christen gelooft in een eenmalig leven en bijgevolg verloopt de tijd voor christenen lineair. In de christelijke leer is er een duidelijk begin – de schepping – en een duidelijk einde – het einde der tijden – gevolgd door Gods eeuwige Koninkrijk. De christelijke heilsgeschiedenis kent belangrijke eenmalige, niet-herhaalbare en onomkeerbare gebeurtenissen, zoals de kruisiging en opstanding van Christus. Met goddelijke ingrepen geeft God sturing aan het proces waardoor er voor christenen een zinvolle ontwikkeling bestaat in de geschiedenis. Christenen richten zich naar de toekomst: op een eindtijd met de terugkeer van Christus en het hemelse leven. De christelijke geestelijkheid probeerde al in de vroege Middeleeuwen het circulaire denken bij de heidenen te doorbreken. Ze bogen de eindeloze levenscyclus van geboren worden, kinderen krijgen en sterven om tot een rechte tijdslijn van de geboorte naar de dood.

Volgens de christelijke leer is de mens geen gelijkwaardig onderdeel van de natuur, maar staat de mens als de kroon op de schepping. Een christen moet de natuur als een rentmeester beheren en gebruiken en mag het naar zijn hand zetten. Met deze instelling namen de christelijke Europeanen het land in eigendom, iets wat voor de indianen onvoorstelbaar was. Het geloof in de lineaire tijdsbeleving motiveerde de Europeanen om de aarde te veroveren en te streven naar macht.

Na de Franse Revolutie werd de lineaire tijdsbeleving in de negentiende eeuw dominant in het vooruitgangsgeloof: na een oerknal zou de biologische evolutie rechtlijnig hebben geleid tot de mens, de wilde oermens had zich in de culturele evolutie ontwikkeld tot de beschaafde mens. De blanke man stond bovenaan de piramide. Dieren, mensen met andere kleuren, en kinderen waren voorfasen of primitievere vormen, met geringere rechten. Dankzij de vooruitgang in de

wetenschap en techniek werd de moderne mens minder afhankelijk van de natuur. Volgens Nietzsche was God vervangen door het geloof in de wetenschap en de technologie. Het idee dat de mens zijn eigen toekomst in de hand heeft onttaarde met Hitlers geloof in de Übermensch, maar het geloof in een nieuwe mens is nog springlevend in het transhumanisme. Het transhumanisme is een post-christelijke voortzetting van de idee van de mens die los van de natuur zijn lot zelf in zijn hand neemt dankzij een versmelting met de technologie.

Lineaire tijd		Circulaire tijd
modern		traditioneel
toekomst		verleden
doelgericht		voorspelbaar
schokken		vloeiend
tijd begint en eindigt		tijd golft
toeval/vrije wil		voorbested
seriële ontwikkeling		parallele ontwikkeling
één leven		reïncarnatie
tijd is leeg en schaars		tijd is gevuld en overvloedig

In het lineaire model is de tijd leeg en moet iemand zelf zin geven aan zijn leven, terwijl in het circulaire model de tijd gevuld is met een kwaliteit.

In het circulaire model tikt de tijd altijd door. De tijd kan soms wat versnellen en soms wat vertragen, maar gemiddeld genomen verloopt de tijd voorspelbaar met een vaste snelheid. In de cirkel van het leven begint na de dood weer een nieuw leven. In het lineaire model heeft de tijd een begin- en een eindpunt, waar de snelheid van de tijd de oneindigheid of de nul benadert. In het begin gaat de tijd heel snel (veel gebeurtenissen), om daarna steeds verder te vertragen tot op een gegeven moment de tijd weer gaat versnellen. Op het eind volgen de

gebeurtenissen elkaar steeds sneller op. In de tijdlijn van het leven eindig je met de dood in een zwart gat. Transhumanisten spreken in dit verband over een singulariteit.

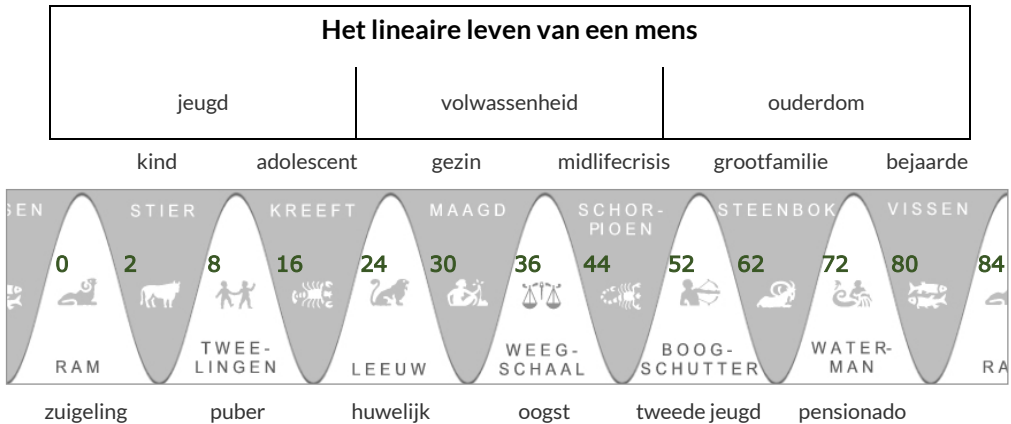
Met de twee soorten van de tijd maak ik in het Dierenriemmodel onderscheid tussen twee soorten levens:

- Circulaire leven
Een groot leven van de Goddelijke vonk tot het oplossen in de Bron
- Lineaire leven
Een klein leven van de geboorte tot de dood

Dierenriemteken circulair leven		lineair leven
1 Ram	levensenergie	zuigeling kind puber adolescent huwelijk gezin oogst midlifecrisis tweede jeugd grootfamilie pensionado bejaarde
2 Stier	bouwstenen	
3 Tweelingen	vader en moeder	
4 Kreeft	bezieling	
5 Leeuw	bevruchting	
6 Maagd	stamcellen	
7 Weegschaal	blastula	
8 Schorpioen	celspecialisatie	
9 Boogschutter	foetus	
10 Steenbok	aards leven →	
11 Waterman	hemels leven	
12 Vissen	oplossen in de Bron	

In het circulaire leven worden we niet in Ram geboren maar pas bij het begin van de Steenbokfase. De Steenbokfase begint met de geboorte en eindigt met de dood. Het lineaire leven bestaat uit twaalf levensfasen welke één fase is in het circulaire leven.

Het lineaire leven

De twaalf tekens volgen net als het yin en yang elkaar op in een golfbeweging. De vrouwelijk tekens (donkere golf) en de mannelijk tekens (witte golf) wisselen elkaar af. Een mannelijke fase kenmerkt zich door nieuwe impulsen en de opvolgende vrouwelijke fase verwerkt deze. De overgangen verlopen vloeiend. Wanneer de Ramfase bijvoorbeeld halverwege is, is het Ramprincipe op zijn hoogtepunt. Op dat moment begint het Stierprincipe dat daarna steeds sterker wordt. Wanneer het Stierprincipe sterker dan het Ramprincipe wordt, begint de Stierfase.

Het model van het lineaire leven is een combinatie van de vier varianten van het Dierenriemmodel. In dit hoofdstuk heb ik het lineaire leven uitgewerkt voor de moderne Nederlandse cultuur. Het verhaal wat nu volgt is dus tijds- en cultuurgebonden. Voor de verdeling van de fases gebruik ik het ontplooiingsmodel waarbij ik de fases vanaf Maagd heb opgerekt zodat het model overeenstemt met de huidige levensverwachting.

Ram 0-2: zuigeling

EEN nieuw leven ontwaakt in de Ramfase met de geboorte. Met het hoofd (Ram) eerst. Negen maanden leefde de foetus in de veilige beslotenheid van de baarmoeder met haar gedempte geluiden, zachte aanrakingen, vertrouwde geuren en smaken en trage bewegingen. Wanneer de foetus er klaar voor is, geeft hij een signaal aan zijn moeder dat hij eruit wil. Dan verlaat de boreling zijn kleine donkere wereld en komt na een inspannende, heftige tocht door het geboortekanaal in een overweldigende nieuwe wereld met intense gewaarwordingen. De nieuweling begint aan zijn lineaire leven. Ram ontvlamt vanuit het goddelijke.

Bij de geboorte komt het lichaam in de hoogste staat van waakzaamheid. Het produceert grote hoeveelheden adrenaline: de signaalstof voor noodsituaties. Adrenaline zet het lichaam scherp om te vechten of te vluchten. Het zeer hoge adrenalinegehalte in het bloed tijdens de geboorte wordt tijdens de rest van het leven nooit meer gehaald.

De strijdvaardige Ram moet de gevaarlijkste tijd van het leven zien te overleven. Zonder de moderne geneeskunde was vroeger de zuigelingensterfte hoog. In de negentiende eeuw stierf in Nederland tien tot dertig procent van de zuigelingen in het eerste levensjaar. In Sub-Saharisch Afrika sterft één op de zes kinderen voor de vijfde verjaardag. Ram vecht moedig voor zijn bestaan. Het is er op of er onder. Er zijn veel slachtoffers en de overwinnaars zijn de helden.

Ram vecht voor zijn bestaansrecht. Kuikens die in een vogelnest het hardst schreeuwen om voedsel vergroten hun kans om te overleven. Mensenbaby's schreien bij pijn, honger en van schrik. In de eerste zes maanden is huilen de enige manier om aandacht te vragen van de opvoeders. Alleen met een zelfzuchtig 'ik wil' kan een nieuw individu zijn plekje bevechten.

Bij een zuigeling ontwaakt het ik-besef. De Ramtijd (0-2 jaar) is de meest egoïstische fase in ons leven. Ram zegt: ik eerst. Kinderen

denken in deze ontwikkelingsfase vanuit hun eigen referentiekader: dit heet het egocentrisme. Ze kunnen zich er nog niet van bewust zijn dat anderen situaties op een hele andere manier kunnen bekijken en dat anderen het anders kunnen ervaren. Omdat ze denken vanuit zichzelf hebben ze eigenlijk maar één doel voor ogen en dat is krijgen wat ze willen. Ze kunnen dus behoorlijk hun zin doordrijven. Wanneer ze iets niet krijgen, kunnen ze dat heel onrechtvaardig vinden. Het kind is er dan van overtuigd dat het niet eerlijk is dat hij niet in zijn behoeften wordt voorzien.

Peuters komen van anderhalf jaar à twee jaar oud in de zogenoemde peuterpuberteit. Rond de achttien maanden tonen kinderen tekenen van ontwikkeld zelfbewustzijn. Zij ontdekken dat zij een eigen persoon zijn. Eigenwijs zijn, driftbuien en nee-zeggen, het is zijn manier om duidelijk te maken dat hij een eigen persoon is, met een eigen wil. Dit is de fase waarin peuters zeer vastberaden hun eigen zin willen doorzetten, nogal eens tot frustratie van de ouders. 'Nee, zelf doen!' zijn geveleugelde woorden voor Ram. Dit wordt versterkt als kinderen vanaf ongeveer 2,5 jaar zichzelf niet meer noemen bij hun naam, maar de woorden 'ik' en '(van) mij' gaan gebruiken. Een grote verandering voor een kind. Hij beseft dat hij een eigen mening heeft, zelf beslissingen kan nemen en dingen kan gaan ondernemen. Eigenlijk verklaart het kind tijdens de peuterpuberteit zijn onafhankelijkheid aan zijn ouders. Maar het kind weet nog niet goed dat er grenzen zijn aan wat kan en wat mag. Daarom wil hij soms meer dan hij al kan of mag, en dat frustreert. Krijgt hij niet alle vrijheid, dan wordt hij boos of driftig, gaat hij stampvoeten, verzet hij zich en krijgt hij de boel bij elkaar. De ouders moeten kalm blijven en duidelijk en consequent de grenzen stellen. De peuterpuberteit eindigt rond het vierde jaar. Aan het eind van de Ramfase is het 'ik ben' goed ontwikkeld.

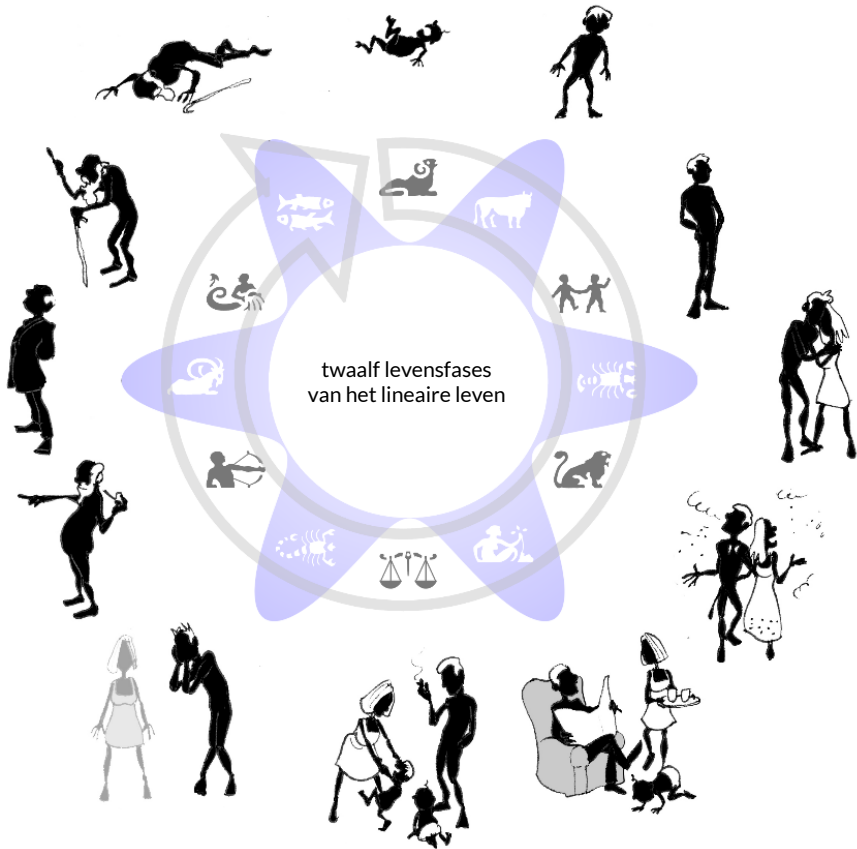
Zonder gevoel van autonomie zijn we een passief werktuig van externe krachten. Zonder de eigen wil zakt een mens weg in apathie en berusting in het noodlot. Wanneer een mens zijn strijd lust verliest door ziekte of uitputting krijgt hij een gevoel van leegte. Ons bestaan

begint bij de wil om te leven en het opeisen van onze zelfstandigheid.

Tijdens de Ramfase moet een kind vertrouwen ontwikkelen in zijn ouders en de omgeving. Baby's zijn voor hun overleving volledig afhankelijk van hun ouders voor hun behoeften van voedsel, veiligheid, warmte, stimulering, aandacht en contact. Daarom bezitten ze de aangeboren overlevingsstrategie om zich te hechten aan hun verzorgers, vooral met hun moeder. Dankzij de intieme zorg ontdekt en ervaart het kindje dat het zijn ouders volledig kan vertrouwen, zo lang als zij die basisbehoeften consistent blijven vervullen. Een kind zoekt de nabijheid van zijn ouders. Bijvoorbeeld bij stress zoekt een kind contact met zijn verzorgers om de negatieve spanning te reguleren. Als een kind structureel ervaart dat zijn ouders er voor hem zijn op de momenten dat hij het nodig heeft, ervaart hij veiligheid in de relatie. Dat veilige gevoel heeft elk kind nodig om relaties aan te gaan en te vertrouwen in zichzelf en de buitenwereld. De basis van dit vertrouwen ligt in de voorspelbaarheid waarmee aan de behoeften van het kind wordt tegemoet gekomen. Bij ernstige tekorten in de continuïteit in liefdevolle zorg ontstaat een gevoel van wantrouwen wat zich op latere leeftijd kan wreken in hechtingsproblemen en verlatingangst.

Met Ram ontwaakt het persoonlijke bewustzijn uit de diepte van een collectieve onbewustheid. Na de geboorte worden we ons tijdens de Ramfase langzaam bewust van ons (nieuwe) lichaam. De rest van ons leven zullen we ervaringen opdoen binnen het lichaam. Het wakker worden van het bewustzijn neemt ongeveer drie jaar in beslag. Na het doorknippen van de navelstreng herstellen baby's hun band met hun moeder. De pasgeborene bindt zich emotioneel aan zijn moeder waarmee het een gedeeld bewustzijn ervaart en uit het veilige gevoel van verbondenheid met de moeder, en de continuïteit en voorspelbaarheid ontwikkelt zich het zelfvertrouwen. Bij het eind van de Ramfase is de borreling volledig wakker geworden in het nieuwe lichaam.

Als een kind wordt geboren, weet hij van zichzelf niet dat hij

illustratie: Martin-Jan van Santen

Vissen (80-84) bejaarde, sterven

Waterman (72-80) pensionado, bevrijden

Steenbok (62-72) grootfamilie, krimpen

Boogschutter (52-62) tweede jeugd, uitvliegen

Schorpioen (44-52) midlifecrisis, scheiden

Weegschaal (36-44) oogst, bezinnen

willen, zuigeling (0-2) **Ram**

doen, kind (2-8) **Stier**

leren, puber (8-16) **Tweelingen**

afbakenen, adolescent (16-24) **Kreeft**

binden, huwelijk (24-30) **Leeuw**

onderzoeken, gezin (30-36) **Maagd**

Het circulaire leven

Het verschil tussen het lineaire en circulaire leven is het moment dat iets begint te leven. Bij het lineaire leven wordt iets levend geboren in de Ramfase en bij het circulaire leven spreken we pas over leven bij de Leeuwfase met de bevruchting. In de eerste vier fases van het circulaire leven bouwt het leven zich op. De opbouw van een nieuw leven gebeurt gewoonlijk in de geslachtorganen bij de twee ouders, maar ooit begon het leven op Aarde zonder ouders. Het leven kan dus een primaire en secundaire oorsprong hebben:

- In de primaire oorsprong wordt het leven op Aarde op een miraculeuze wijze geboren uit de niet-levende materie, en het leven op Aarde zal eens eindigen;
- In de secundaire oorsprong planten organismes zich voort.

Het circulaire leven herhaalt zich in de cyclus van ouder-kind maar dit gaat niet eindeloos door. Het had ooit een begin en het heeft ook een eind en het heeft dus op het hoogste niveau een lineair karakter. De primaire oorsprong noem ik de 'oersoep'. Zodra het leven eenmaal is ontstaan, gaan de ouders zich geslachtelijk of ongeslachtelijk voortplanten in de cyclus van ouder-kind. Ik zal de primaire (oersoep) en secundaire oorsprong (ouders) beschrijven en we zullen zien dat deze twee routes samenkomen in de Leeuwfase.

fase	primair, 'oersoep'	secundair, 'ouders'
Ram	energie, zonlicht	geslachtsrijpheid
Stier	materie, bouwstoffen	voedsel
Tweelingen	informatie, bouwplan	eicel en zaadcel
Kreeft	bezieling, cel	liefde

Ram, Goddelijke vonk

Al het leven begint met een miraculeuze Goddelijke vonk. Er was licht. De Ramfase van het leven begint met energie. Ram is een Vuurteken. Vuur staat voor energie en energie is dus niet hetzelfde als God. Energie is een van de vier elementen. De andere drie elementen zijn stof (Aarde), informatie (Lucht) en ruimtetijd (Water). De vier elementen bestaan altijd in samenhang met elkaar. Energie is dus van dezelfde orde als stof, informatie en ruimtetijd. Dat blijkt uit de natuurkundige onzekerheidsrelatie van Heisenberg. Deze stelt dat twee grootheden niet tegelijkertijd exact kunnen vastliggen maar dat hun waarden ten opzichte van elkaar onzeker zijn. Dit geldt o.a. voor het paar energie en tijd. Het gevolg is dat de waarden van energie en tijd niet tegelijkertijd nul mogen zijn want dan is er sprake van zekerheid. Dit betekent dat de energie niet exact nul kan zijn maar fluctueert in de tijd. Als er spontaan een X hoeveelheid energie verschijnt mag de tijd niet nul zijn en moet de klok gaan lopen. Energie kan dus alleen bestaan in de ruimtetijd. Energie is een potentie die met Einsteins beroemde formule kan worden omgezet in materie, en vervolgens kan uit materie informatie worden gehaald. Met de Schepping ontstaan dus de vier elementen. Met de creatie van energie gaat de klok lopen en begint er een levenscyclus.

Het leven begint dus met energie. De aardse oersoep was zeer energierijk. Op de jonge aarde was er veel radioactieve straling en de ozonlaag bestond nog niet waardoor het energierijke ultraviolette zonlicht het aardoppervlakte bereikte. In de onstuimige atmosfeer was er veel bliksem en de Maan stond veel dichterbij de Aarde waardoor de getijdenkrachten enorm waren. In deze jonge aardse heksenketel kon het leven ontstaan. Inmiddels is de energie op Aarde sterk getemperd, maar nog steeds leven de planten van het zonlicht. Haar licht is het verschil tussen een levenloze en levende Aarde.